

ка, и царува нѣколко дни чрѣзь Муничъ. Но четри, единъ подиръ другъ, наговори научили бѣхъ вѣки, тѣзи що желаяхъ, въ една нощъ, да завладѣѣтъ държавата по сръдствомъ на различни жертви: дѣца, жени и любими.

XIV.

Втората дъщеря на Великий Петра, Елисавета, обидена отъ да гледа отнетийтъ прѣстолъ чрѣзь крѣвта на Романовци, да минува въ наслѣдствие на кжщата отъ Брунвикъ, наговаря до шейсетъ души юнаци гренадери, подкупва или опива гвардията, прѣскача въ палатътъ, спуща се кжмъ люлката на Ивана, грабва го да го хвжрли прѣзь прозорицътъ врѣзь байонетитъ на солдатитъ що чакахъ подъ прозорцитъ, но, дойката на дѣтето спуща се и пада на колени прѣдъ Елисавета, и измоли да остави невинното дѣте.

Елисавета, побѣдена отъ виковитъ на дойката и отъ смихванието на дѣтето — което подаваше ржце на убийцитъ си, покая се прѣди да извжрше своето намерение и сложи дѣтето врѣзь една възграница като дозволи на дойката да го надои. Майката, бащата и дѣтето обикаляхъ отъ затворъ на затворъ, коги по границитъ, коги въ вжтрѣшността, додѣто се забравихъ отъ държавата. Чуждинцитъ станахъ втори пжтъ жертва на народнитъ стари солдати отъ чиста Руска крѣвъ, като, нѣкон се затрихъ, а нѣкон се заточихъ отъ гренадеритъ що бѣхъ прѣвзели прѣстолътъ. Муничъ, кой, въ сжщата година прати, се испрати и той въ заточение на Сибиръ въ сжщото мѣсто и въ сжщата стая що бѣше приготвилъ самъ за Бирена. Двамата неприятели, единийтъ що отиваше а другийтъ що се вржщаше, сръщнахъ се въ пжтътъ на Сибиръ и се изгледахъ. Много чуждинци починахъ по Русскитъ градница само и само че дошле да введжтъ ученето, законитъ и занаятитъ въ този знаменитъ народъ по незнанието си.

Единъ Русецъ, на име Бестучевъ, който бѣше се образовалъ въ чужди школи, владѣяше, като пржвъ политически министръ; единъ другъ, на име Шува-